

»До коги ще живѣйме отдалечени въ каманацитѣ
»на планинитѣ, като ся скитаме по горитѣ, скрити
»подъ землята въ пещеритѣ? . . . Нека ся дигнемъ,
»и ако трѣба да измремъ нека умре и отечеството
»съ насъ. Нека ся дигнемъ! Божиятъ законъ, свято-
»то равенство мѣжду неговитѣ сѣтворения, ето наша-
»тѣ причина, ето нашитѣ главатарии! Нека ся закжл-
»немъ въ кржстатъ да строшимъ ярематъ що натис-
»ка вратоветѣ ни!

»Сулийоти! и ви Спартияти! излѣте отъ вашитѣ дун-
»ки, леопарди на планинитѣ, орли на Олимпа, догани
»на Аграфа! Християни отъ Сава и отъ Дунава, не-
»страшливи Македонци — на оржжие! дано кржвѣта
»ви ся распали като огжнятъ!

»Морски Делфини! Идраски, Псараски и Кикладски
»Зимородици (птици), чуватели въ джлгитѣ гласатъ
»на отечеството? Качете ся вржзъ ладнитѣ си, оловете
»перунатъ (йунитерско оржжие), гжрмете, палете ти-
»ранското джрво до коренатъ, развѣйте вашитѣ прѣ-
»порци, и дано побѣдоносниятъ кржстъ да бжде прѣ-
»порецѣтъ на побѣдата и на свободата!»

При тжзи народна пѣсенъ Турцитѣ ся смжчахж отъ
високитѣ мѣста и ся затваряхж въ крѣпоститѣ на
покрай морскитѣ градища.

Влашкиятъ главенъ градъ, Букорещъ, падна подъ
влиянието на Владимиреска, прѣдставителъ на една
Християнска демагогия, подкрепенъ отъ неколко Ал-
банци. Испиланти, въ недоумение, нерѣшително стоя-
ше прѣдъ портитѣ на Яшъ, и губяше си врѣмето въ
празни разговорки съ Русцитѣ, отъ които чакаше
позволение и помощъ. Не подиръ много врѣме той
ся нападна отъ Турцитѣ и като ся надви славно съ
етериститѣ, побѣгна въ Австрия.

Но, развалението на Испиланти не очуди отчаяни-
тѣ по Шелопонесъ и по островитѣ гржци. Въ Влашко
и въ Богданско бѣше политиката, либерализмѣтъ и
славата що обржжавахаж бунтовницитѣ; коги въ Мо-
ря, въ планинитѣ и въ островитѣ, бѣше религията,
поколението, отечеството които вжздигахаж народѣтъ,
морето и землята. При такова едно вжстание нѣмаше